

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 września 2014 r., skierowanym przeciwko (...) Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Ł., powódka A. E. wniosła o pozbawienie, na podstawie art. 840 par. 1 pkt 2 k.p.c. z dniem 29 września 2014 r. wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego prawomocny wyrok wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny w dniu 12 grudnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt II C 1055/05, opatrzony klauzulą wykonalności w dniu 7 kwietnia 2009 r., w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka powołała się na wygaśnięcie jej zobowiązania. Wskazała, iż na podstawie art. 551 § 5 k.s.h., obowiązującego od 1 lipca 2011 roku, przedsiębiorca będący osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, 675 i 983) - (przedsiębiorca przekształcany) może przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową (spółkę przekształconą) (przekształcenie przedsiębiorcy w spółkę kapitałową). Natomiast w myśl art. 584^{((1))} § 1 k.s.h. przedsiębiorca przekształcany staje się spółką przekształconą z chwilą wpisu spółki do rejestru (dzień przekształcenia). Jednocześnie właściwy organ ewidencyjny z urzędu wykreśla przedsiębiorcę przekształcanego z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Z kolei art. 584^{((2))} § 1 k.s.h. wskazuje, że spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształconego. Następstwo prawne wynikające z art. 584^{((2))} § 1 k.s.h. należy rozumieć jako wstąpienie nowo utworzonej spółki we wszystkie prawa i obowiązki związane z prowadzoną działalnością gospodarczą (wchodzące w jej zakres). Z zestawienia art. 584^{((1))} k.s.h. oraz art. 584^{((2))} k.s.h. wynika, że skutek ten dotyczy wszelkich tak rozumianych praw i obowiązków, na co przedsiębiorca nie ma wpływu, w tym znaczeniu, że nie może dokonać swoistego wydzielenia części swych zasobów zaangażowanych do prowadzonej działalności, aby znalazły się one w spółce (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 30 września 2014 roku, sygn. akt I ACa 829/14). W przypadku przekształcenia przedsiębiorcy jednoosobowego ma miejsce ciągłość praw i obowiązków. Zatem zobowiązanie pieniężne powódki jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą (...) z siedzibą w W. wobec pozwanego, wynikające z wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 grudnia 2006 roku o sygn. akt II C 1055/05, od dnia przekształcenia, tj. 28 września 2011 roku, stanowiło zobowiązanie spółki przekształconej - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Zgodnie z art. 584^{((13))} k.s.h. osoba fizyczna, o której mowa w art. 551 § 5, odpowiada solidarnie ze spółką przekształconą za zobowiązania przedsiębiorcy przekształcanego związane z prowadzoną działalnością gospodarczą powstałe przed dniem przekształcenia, przez okres trzech lat, licząc od dnia przekształcenia. Termin trzyletni jest terminem zawitym, z jego upływem wygasa odpowiedzialność wspólników, a skutek ten sąd uwzględni z urzędu. W ocenie powódki jej zobowiązanie wygasło na skutek upływu trzyletniego terminu zawitego.

/pозew – k. 2 – 7/.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie w całości z uwagi na nadużycie przez powódkę prawa podmiotowego /art. 5 k.c./ oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. W ocenie pozwanego, dokonane przez powódkę w okolicznościach niniejszej sprawy przekształcenie działalności gospodarczej w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością stanowiło nadużycie prawa i z tego powodu nie powinno zasługiwać na ochronę prawną. Zdaniem pozwanego dokonane przez powódkę przekształcenie miało na celu wyłączenie jej odpowiedzialności za zaciągnięte przez nią zobowiązania. Zachowanie powódki sprzeczne jest z zasadami słuszności, w tym dobrymi obyczajami i zasadami uczciwości. Dodał, iż w toku prowadzonej na terenie Rzeczypospolitej egzekucji z majątku zabezpieczonego nie uzyskał żadnego zaspokojenia. Jedynym skutecznym sposobem egzekucji jest egzekucja z wynagrodzenia powódki, prowadzona na terenie Austrii. W jej toku udało się wyegzekwować 122.257,21 złotych. Zaś spółka (...) nie prowadzi żadnej działalności i nie posiada żadnego majątku. Nie dokonała także jakiegokolwiek spłaty zadłużenia. Pozwany w tejże odpowiedzi wniósł

o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia śledztwa toczącego się przed Prokuraturą Rejonową Ł. w sprawie 2 Ds. 1307/13 , a dotyczącego udaremnienia przez powódkę wykonania orzeczenia sądu w sprawie IIC 1055/05. Z uwagi na możliwość uznania, iż działania powódki miały charakter przestępczy , zastosowanie art. 5 k.c. byłoby tym bardziej uzasadnione.

/odpowiedź na pozew – k. 93/.

W dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Powódka oponowała przeciwko zawieszeniu postępowania. Postanowieniem zapadłym na rozprawie w dniu 2 września 2015 roku Sąd oddalił wnioski o zawieszenie postępowania.

(protokół skrócony rozprawy k- 402v)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powódka A. E. prowadziła od 15 września 1995 r. działalność gospodarczą pod nazwą (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 30 czerwca 1999 r. A. G. (1) udzieliła matce H. G. (1) pełnomocnictwa w formie aktu notarialnego do nabywania i zbywania własności wszelkich nieruchomości oraz własnościowych spółdzielczych praw do lokali mieszkalnych i użytkowych, a także prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, rzeczy ruchomych i praw majątkowych, od dowolnych osób, za cenę i na warunkach według uznania ustanowionego pełnomocnika.

/okoliczność bezsporna/.

Ojciec powódki K. G. (1) w dniu 22 września 1999 r. darował A. G. (2) prawo użytkowania wieczystego dziewięciu nieruchomości wraz z prawem własności budynków i urządzeń, w tym prawo użytkowania wieczystego działki gruntu o numerze ewidencyjnym (...), położonej w Z. przy ul. (...) wraz z prawem własności budynków i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość objętą prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Zgierzu księgą wieczystą Kw (...).

/okoliczność bezsporna, wypis aktu notarialnego k. 247 – 249 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/.

W dniu 19 stycznia 2000 roku pomiędzy (...) Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Ł. a A. G. (1) została zawarta umowa, mocą której pozwany udzielił powódce pożyczki w kwocie 5.000.000 złotych tytułem dofinansowania budowy zakładu utylizacji odpadów poubojowych w Z. na darowanej przez ojca powódki działce. Działalność ta w rzeczywistości nigdy nie została podjęta.

/niesporne/

W dniu 6 grudnia 2002 r. w kancelarii notarialnej w Ł. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółka z o.o.” Spółki (...) w Z., na którym A. G. (1) była reprezentowana przez matkę H. G. (1), która jako przewodnicząca Zgromadzenia stwierdziła, że Zgromadzenie jest zdolne do podejmowania uchwał pomimo zwołania go bez zachowania wymogów formalnych bowiem cały kapitał zakładowy jest reprezentowany i nikt nie zgłosił sprzeciwu co do odbycia zgromadzenia i porządku obrad.

Zgromadzenie podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki z kwoty 13.800.000 zł do 59.978.500 zł przez utworzenie 92.357 nowych akcji serii (...) i pokryciu podwyższonego kapitału w całości wkładem niepieniężnym w postaci samobilansującej się części przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. prowadzonego na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej w ramach działalności A. G. (1) pod nazwą (...) obejmującej ogół praw majątkowych i niemajątkowych, w szczególności prawo użytkowania wieczystego działki (...) w Z. przy ul. (...) oraz prawo własności budynków i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość. Uchwalono nadto, że wszystkie akcje

serii (...) zostaną objęte przez A. G. (1). Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym jednogłośnie po zapoznaniu się z opinią biegłego rewidenta dotyczącą wnoszonego aportu oraz opinią komplementariusza Spółki uzasadniającą objęcie akcji przez A. G. (2) interesem spółki wynikającym z zagwarantowania jej dynamicznego rozwoju po wniesieniu aportu. Podjęta została również uchwała o zmianie statutu związanej z podwyższeniem kapitału i emisją nowych akcji. W protokole nie wskazano pełnomocnictwa, z którego wynikało umocowanie H. G. (1) do reprezentowania córki jako akcjonariuszki.

/okoliczności bezsporne, wypis protokołu k. 465 – 467 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/

Przed podjęciem wskazanej uchwały sporządzony został bilans Zakładu w Z. (...) celem wyceny aportu, z którego wynika, iż nakłady inwestycyjne w (...) zakładzie czynione były przez (...) Sp. z o.o.” SKA i wydierżawione na podstawie umowy z dnia 15 października 2002 r.

/ bezsporne, informacja dodatkowa do bilansu – k. 34 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07

W wykonaniu wskazanej wyżej uchwały i zobowiązania do wniesienia aportu, w dniu **19 lutego 2003** r. H. G. (1) działająca w imieniu i na rzecz A. G. (2) na podstawie pełnomocnictwa z dnia 30 czerwca 1999 r. przeniosła na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółka z o.o.” Spółki Komandytowo-Akcyjnej z siedzibą w Z. samobilansującą się, zorganizowaną część przedsiębiorstwa (...) obejmującą prawo użytkowania wieczystego działki gruntu o numerze ewidencyjnym (...) wraz z prawem własności budynków i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość objęte prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Zgierzu księgą wieczystą Kw (...), a Spółka wyraziła zgodę na to przeniesienie.

/ wypis aktu notarialnego – k. 463-464/

A. G. (1) objęła akcje pokryte wniesionym aportem, a sąd rejestrowy zarejestrował zmianę statutu i podwyższenie kapitału Spółki (...) postanowieniem z dnia 19 grudnia 2002 r., zaś wydanie przedsiębiorstwa nabywającej Spółce nastąpiło przed zawarciem umowy z 19 lutego 2003 r.

/bezsporne, odpis KRS k. 293 – 296 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07, umowa k. 50 – 51 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/.

Przed podwyższeniem kapitału zakładowego A. G. (1) posiadała osobiście 27.462 akcji Spółki (...) Spółka z o.o., której A. G. (1) była jedyną współniczką posiadała 69 akcji, a (...) Sp. z o.o. Spółka jawna, z której majątku powstał w całości kapitał zakładowy powstałej Spółki (...) posiadała ostatnie 69 akcji i prawo do uczestnictwa w 0,05 % zysku spółki.

/okoliczność bezsporna, uchwała k. 59 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07, statut spółki – k. 66 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/0/

W dniu 4 marca 2003 r. Sąd Rejonowy w Zgierzu wpisał w dziale II księgi wieczystej Kw (...) w miejsce A. G. (1) Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółki z o.o.” Spółkę (...) w Z. jako użytkownika wieczystego gruntu oraz właściciela budynków i urządzeń stanowiących odrębną własność.

/okoliczność bezsporna, kopia odpisu kw – k. 25 – 26 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/.

W dniu 31 sierpnia 2003 r. po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki (...) dokonało zmiany uchwał tegoż Zgromadzenia z dnia 6 grudnia 2002 r. wskazując, iż objęcie akcji i pokrycie kapitału aportem dopiero nastąpi.

/okoliczność bezsporna, kopia uchwały k. 53 – 54 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/.

Przeciwko Spółce (...) od 2002 r. toczyło się kilkadziesiąt postępowań egzekucyjnych, w toku których Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu C. K. dokonał zajęcia wskazanych praw Spółki ujawnionych w Kw (...). Wpis wzmianki o wszczęciu egzekucji został dokonany w dniu 4 marca 2003 r. na wniosek Komornika z 31 grudnia 2002 r. złożony w sprawie KM 1715/02, do której przyłączono kolejne egzekucje z nieruchomości toczące się następnie pod numerem I Km 1175/03.

/okoliczności bezsporne, kopia odpisu kw k. 25 – 26 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/

Po ujawnieniu w dziale II księgi na wniosek wierzycieli w dziale IV księgi wieczystej Kw (...) wpisane zostały następujące hipoteki przymusowe:

- hipoteka przymusowa w kwocie 171.689,40 zł z tytułu należności głównej na rzecz Gminy M. Z. – Prezydenta Miasta Z. z tytułu zaległego podatku od nieruchomości wpisana na podstawie wniosku z 3 czerwca 2004 r. w dniu 3 listopada 2004 r.,
- hipoteka przymusowa w kwocie 5.880 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania w kwocie 1.200 zł na rzecz Skarbu Państwa – Starosty Powiatu (...) z tytułu należności zasądzonych nakazem zapłaty tutejszego Sądu w sprawie I Nc 242/04 wpisana na podstawie wniosku z 21 lipca 2005 r. w dniu 3 sierpnia 2005 r.,
- hipoteka przymusowa w kwocie 50.000 zł z odsetkami na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w Ł. z tytułu zabezpieczenia należności wynikających z ugody zawartej przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie XGC 1221/03 wpisana na podstawie wniosku z 28 września 2005 r. w dniu 7 listopada 2005 r.,
- hipoteka przymusowa w kwocie 17.604,35 zł na rzecz Skarbu Państwa – Urzędu Skarbowego w Z. z tytułu zaległości podatkowych wpisana na podstawie wniosku z 14 czerwca 2006 r. w dniu 7 sierpnia 2006 r.,
- hipoteka przymusowa kaucyjna do sumy najwyższej 984.566,06 zł z odsetkami na rzecz Skarbu Państwa – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. Inspektorat (...) celem zabezpieczenia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia, 2002 r. do maja 2006 r. wpisana na podstawie wniosku z 6 listopada 2006 r. w dniu 15 listopada 2006 r.

/okoliczności bezsporne, kopia odpisu Kw (...) – k. 25v-26 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/.

A. G. (1) w piśmie z dnia 15 grudnia 2006 r. skierowanym do Zarządu Komplementariusza Spółki (...) odmówiła potwierdzenia czynności dokonanej w jej imieniu przez matkę H. G. (2) w postaci przeniesienia przedmiotowego przedsiębiorstwa.

/okoliczność bezsporna, nadto kopia pisma - k. 857 – 858/

W dniu 16 lutego 2007 r. powódka wniosła pozew w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej wskazując m. in, iż dokonana przez nią czynność z dnia 19 lutego 2003 r. wniesienia przedsiębiorstwa była nieważna z uwagi na dokonanie czynności z przekroczeniem pełnomocnictwa przez H. G. (1) (matkę powódki).

W dniu 16 lutego 2007 r. K. G. (1) działający jako Prezes Zarządu Spółki (...) Spółki z o.o. w W. – Komplementariusza Spółki (...) w obecności A. G. (1) oświadczył, iż uznając nieważność umowy z dnia 19 lutego 2003 r. przenoszącej na Spółkę prawo wieczystego użytkowania działki gruntu (...) położonej w Z. przy ul. (...) oraz własność stanowiących odrębną nieruchomość budynków i urządzeń objęte księgą wieczystą KW (...) Sądu Rejonowego w Zgierzu spowodowaną błędem istotnym, uchyleciem się od skutków oświadczenia woli i odmową potwierdzenia czynności przez A. G. (1) wydał A. G. (1) prowadzącej działalność pod nazwą (...) w dniu 15 grudnia 2006 r. samobilansująca

się część przedsiębiorstwa obejmującą w szczególności wskazane prawa do nieruchomości, a A. G. (1) tę część przedsiębiorstwa przyjęła.

/okoliczności bezsporne, pozew – k. 833 – 852, nadto kopia aktu notarialnego – k. 859 - 861/

W dniu 27 czerwca 2007 r. K. G. (1) jako Prezes Zarządu Spółki (...) w formie aktu notarialnego wyraził zgodę na wykreślenie ww spółki z działu II przedmiotowej księgi i wpisanie w jej miejsce powódki A. G. (2).

/ bezsporne/

W dniu 30 grudnia 2008 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał wyrok w sprawie XX Gc 848/07 z powództwa A. G. (1) przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno – Handlowemu (...) Spółka z o.o.” Spółce (...) w W. nakazujący pozwanej w ww sprawie wydanie na rzecz powódki samofinansującej się zorganizowanej części przedsiębiorstwa prowadzonego na podstawie wpisu do ewidencji gospodarczej w ramach działalności przez A. G. (1) (...) Zakład w Z., w szczególności prawo wieczystego użytkowania działki gruntu (...) położonej w Z. przy ul. (...) oraz własność stanowiących odrębną nieruchomość budynków i urządzeń objęte księgą wieczystą KW (...) Sądu Rejonowego w Zgierzu i ruchomości będące przedmiotem egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu C. K.. Jak wynika z uzasadnienia Sąd uznał, iż umowa przeniesienia przedsiębiorstwa (...) z 19 lutego 2003 r. była nieważna z powodu przekroczenia granic pełnomocnictwa przez H. G. (1). Wyrok oparty na uznaniu powództwa został opatrzony rygorem natychmiastowej wykonalności, a uprawomocnił się w dniu 17 marca 2009 r.

/odpis wyroku z uzasadnieniem – k. 659 - 653, co do objęcia ruchomości egzekucją fakt znany Sądowi z urzędu/

Wyrokiem z dnia 20 maja 2009 r. Sąd Rejonowy w Zgierzu oddalił powództwo A. G. (1) o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Spółka (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna jest również dłużnikiem pozwanego, wobec którego pozwany nie może uzyskać prawomocnego wyroku od 2006 r., z uwagi na brak organów uprawnionego do reprezentacji tej spółki.

/dokumenty w aktach sprawy sygn. akt III Ca 1483/10 - postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 grudnia 2010 r., sygn. akt III Ca 1343/10, wyrok w sprawie IC 269/07 – k. 417/.

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o.” Spółka (...) w Z. (obecnie w W.) powstała z przekształcenia Spółki jawnej (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w Z. na podstawie uchwały wspólników z dnia 5 września 2002 r. Komplementariuszem Spółki jest od początku Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której zarząd uprawniony jest do reprezentacji pozwanej spółki od momentu powstania spółki (...) była jedyną wspólniczką komplementariusza do dnia 26 marca 2004 r., kiedy to utraciła jeden z dwudziestu udziałów. Jedynym członkiem zarządu spółki komplementarnej do 13 stycznia 2003 r. była H. G. (1), w okresie od 16 lutego 2004 r. do 3 października 2007 r. był K. G. (1), a od 26 marca 2004 r. H. G. (1) jest jej prokurentem.

/okoliczności bezsporne, odpisy z KRSu wskazanych Spółek – k. 293 – 300 załączonych akt Sądu Rejonowego w Zgierzu w sprawie I C 269/07/

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2006 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II C 1055/05 Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od powódki na rzecz pozwanego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Ł. kwotę 7.755.219,46 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu tytułem nie spłaconej pożyczki. W chwili wydania przedmiotowego wyroku powódka prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) w W..

/zaświadczenie k. 17/

/kserokopia wyroku wraz z uzasadnieniem k. 8 –12, oryginał w załączonych aktach/

Na podstawie powyższego wyroku, opatrzonego przez Sąd Okręgowy w Łodzi klauzulą wykonalności z dnia 7 kwietnia 2009 roku, w dniu 10 września 2009 roku zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego

przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. P., sygn. akt KM 31760/09. W toku tegoż postępowania Komornik zajął przysługującą dłużnikowi wobec spółki (...) zo.o. spółki komandytowo- akcyjnej w W. wierzytelność z tytułu wydania nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...) wraz z znajdującymi się na niej ruchomościami. Z tytułu tego zajęcia nie uzyskano żadnego zaspokojenia.

/postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi k. 14 , niesporne/

W maju 2011 roku powódka zawarła związek małżeński i podpisała umowę o rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Z uwagi na zawarcie związku małżeńskiego w dniu 19 maja 2011 roku powódka zmieniła nazwisko na (...).

/odpis skrócony aktu małżeństwa k. 33, 569, zeznania powódki – protokół k. 1051, adnotacje 00:34:01/

W dniu 28 września 2011 roku nastąpiło przekształcenie powódki prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w W. w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Jedynym współnikiem spółki została powódka posiadająca 100 udziałów o wartości nominalnej udziału 50 zł, co stanowiło kapitał zakładowy spółki w wysokości 5.000 zł.

/akt notarialny Rep. A nr (...) - k. 455 -458, Rep. (...) – k. 459 – 465, lista współników – k. 466, postanowienia k. 20-21, 25, wnioski o rejestrację podmiotu w KRS – k. 443, zaświadczenie o dokonaniu wpisu k. 19, k. 533, odpis z Rejestru Przedsiębiorców k. 22-23/

Członkiem zarządu nowopowstałej spółki nie została powódka. Powódka powołała jednoosobowy zarząd w osobie M. K. (1).

/odpis z KRS nr (...) – k. 198 – 203, uchwała współników z 12.09.2011 r. – k. 470/

W planie przekształcenia wskazano, iż zobowiązania długoterminowe przedsiębiorcy przekształcanego wynoszą 18.803.687,80 zł, a krótkoterminowe 13.624.930,73 zł i są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą przed dniem przekształcenia. Zobowiązanie długoterminowe wynika w szczególności z nakazu zapłaty z dnia 4 kwietnia 2008 roku wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XVI GNc 125/08, natomiast zobowiązanie krótkoterminowe powstało w związku z umową pożyczki z dnia 19 stycznia 2000 roku zawartą pomiędzy przedsiębiorcą (...) z siedzibą w W. a (...) Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Ł. i zostało wyliczone na 31 lipca 2011 roku na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 grudnia 2006 roku o sygn. akt II C 1055/05.

/akt notarialny z dnia 10 sierpnia 2011 roku Rep. (...)k. 26 – 30, k. 471 – 479, bilans – k. 492/

W niespełna trzy tygodnie po przekształceniu tj. w dniu 18 października 2011 r. powódka zbyła swoje udziały w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W. za cenę 5.000 zł z odroczonym terminem płatności. W momencie sprzedaży udziału firma (...) była powiązana z ojcem powódki.

/umowa sprzedaży udziałów – k. 338 /.

Pismem z dnia 21 października 2011 r., które wpłynęło do (...) Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Ł. w dniu 6 grudnia 2011 roku, pozwany został poinformowany o fakcie przekształcenia A. G. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w W. w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością wpisaną w dniu 28 września 2011 roku do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr (...). Jednocześnie poinformowano o sprzedaży udziałów przez powódkę za cenę 5.000 zł. Powódka zobowiązała się do wpłacenia tej kwoty na rzecz Funduszu. Kwota ta nigdy nie została na rzecz pozwanego uiszczona.

/pismo z 21.10.2011r. - k. 31/

W niespełna miesiąc po powołaniu w skład Zarządu M. K. zrezygnowała z funkcji Prezesa Zarządu Spółki. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki (...) odwołało ww z funkcji członka zarządu oficjalnie dopiero z dniem 30 stycznia 2015 r., powołując na to stanowisku J. M..

/pismo powódki z dnia 21 października 2011 r. – k. 138, protokół – k. 257/

Spółka (...) przejęła majątek /głównie ruchomości: maszyny, urządzenia i in. składniki/ przedsiębiorstwa spółki (...). Faktycznie działalność w zasadzie nie została w ogóle podjęta przez spółkę (...). Za 2014 r. spółka (...) wykazała zysk w wysokości kilkuset zł. Podatek wyniósł 300 zł. W 2011 r. spółka próbowała zająć się usługami doradczymi, obrotem wierzytelnością, doradztwem w sprawie produkcji żelatyny. Łącznie otrzymała 2 - 3 zlecenia. Spółka zatrudniała 3 pracowników - księgową, prezesa i handlowca. W dokumentach księgowych ujawniono stratę.

/zeznania świadka M. K. – k. 626, adnotacje 00:18:23/

Obecnie spółka zatrudnia księgową i prezesa zarządu. Umowę o pracę ma tylko jedna osoba - księgowa. Spółka nie prowadzi działalności produkcyjnej, majątek nie jest wykorzystywany, jest nadzorowany, zabezpieczony, jest zatrudniony dozorca, który pilnuje majątku.

/zeznania świadka M. K. – k. 626, adnotacje 00:32:15, 00:36:43, 00:38:32, 00:42:41, 00:44:20, pismo (...) Bank SA – k. 557/

W bilansie sporządzonym na dzień 31 grudnia 2014 r. (...) z o.o. wykazała aktywa w wysokości 181.784.858,03 zł i pasywa w tej samej wysokości.

/bilans – k. 655/

W rejestrze przedsiębiorców KRS jako wspólnik Spółki nadal ujawniona jest A. G. (1), jako Prezes Zarządu - M. K. (1). Ojciec powódki K. G. (1), będący jej pełnomocnikiem, nie został ujawniony w rejestrze jako prokurent. Także z pisma K. G. (1) z dnia 3 września 2012 r. wynika, iż nie posiada on żadnego umocowania do działania w imieniu Spółki (...) Sp. z o.o., co stoi w sprzeczności z treścią uchwały o ustanowieniu prokury w dniu 1 października 2011 r., na którą z kolei powoływał się w adresowanym do pozwanego piśmie z dnia 15 września 2014 r.

/odpis z KRS Spółki (...) Sp. z o.o. – k. 198 - 203, pismo K. G. z dnia 15 września 2014 r. – k. 226, uchwała Zarządu z dnia 01.10. 2011 r. o powołaniu prokurenta oraz pismo z dnia 3 września 2012 r. – k. 227, wypowiedzenie pełnomocnictwa – k. 176 /

We wcześniejszej korespondencji z pozwanym K. G. (1) wskazywał, iż jest prezesem Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. natomiast w piśmie z dnia 15 września 2014 r. wskazał, iż nie jest Prezesem Spółki, a jej prokurentem.

/pisma (...) Sp. z o.o. z dnia 19 maja 2014 r. – k. 221, pismo z 19 czerwca 2014 r. – k. 223, pismo oznaczone jako dziesiąty wniosek dłużnika o zawarcie ugody (pisma podpisane przez K. G. (1) jako jednoosobowego członka Zarządu) – k. 225/

W piśmie z dnia 27 marca 2013 r. skierowanym do pozwanego Funduszu (...) Sp. z o.o. wskazała m. in., iż Spółka „nie posiada środków finansowych”.

/korespondencja Spółki (...) Sp. z o.o. z 27.03.2013 r. – k. 213/

W prowadzonej pomiędzy stronami korespondencji pozwany wskazywał od 2011 r. jakie warunki winny zostać spełnione, aby dopuszczalne było zawarcie ugody. Spółka (...) Sp. z o.o. konsekwentnie je odrzucała.

/korespondencja pomiędzy pozwanym a (...) Sp. z o.o. - pisma Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 15 i 27 grudnia 2011 r. k. 205, 206, pismo z 25 stycznia 2012 r. – k. 204, pisma z 16 i 23 lutego 2012 r. – k. 211, 212, pismo z 25 marca 2012 r. – k. 213, pismo z 13 maja 2012 r. – k. 216, pismo z 27 marca 2013 r. - k. 214 , pismo z 14 listopada 2013 r. – k. 235,

pismo z 27 stycznia 2014 r. – k. 219, pismo z 19 czerwca 2014 r. – k. 223, pismo z 19 maja 2014 r. – k. 221, pismo z 15 września 2014 r. – k. 226, pismo z 16 października 2014 r. – k. 236, pisma zatytułowane dziesiąty wniosek o zawarcie ugody – k. 225, pismo z dnia 1 grudnia 2014 r. – k. 237 – 238, pisma pozwanego z dnia 19 stycznia 2012 r. skierowane do powódki oraz Spółki A5 Sp. z o.o. – k. 207 - 210, pismo z 16 lutego 2012 r. – k. 211, pismo z 26 kwietnia 2012 r. – k. 215, pismo z 5 października 2012 r. – k. 217, pismo z 6 lutego 2014 r. – k. 220, pismo z 3 czerwca 2014 r. – k. 222, pismo z 15 lipca 2014 r. – k. 224/

Spółka (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna jest również dłużnikiem pozwanego, wobec którego pozwany nie może uzyskać prawomocnego wyroku od 2006 r., z uwagi na przedłużanie postępowania w tej sprawie. Od 2012 r. z uwagi na brak organów uprawnionego do reprezentacji tej spółki.

W piśmie z dnia 14 listopada 2013 r. Spółka (...) Sp. z o.o. poinformowała pozwanego, iż zamierza cofnąć apelację w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej.

/dokumenty w aktach sprawy sygn. akt III Ca 1483/10 - postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 grudnia 2010 r., sygn. akt III Ca 1343/10, pismo Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 14 listopada 2013 r. – k. 235, wyrok w sprawie IC 269/07 – k. 417/

W dniu 17 września 2014 r. Spółka (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna odzyskała możliwość reprezentacji poprzez powołanie M. K. (1) (Prezesa Spółki (...) Sp. z o.o.) do Zarządu komplementariusza tej Spółki i dokonała wszystkich czynności zmierzających do wydania majątku Spółce (...) Sp. z o.o., a następnie Spółka (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez K. G. (1) dokonała zajęcia ruchomości.

/pismo Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 23 września 2014 r. - k. 229, pismo z 16 października 2014 r. – k. 236, pismo Spółki (...) Sp. z o.o. wraz z protokołem zajęcia ruchomości z dnia 19 września 2014 r. – k. 230/.

Oświadczeniem z dnia 2 stycznia 2008 r. powódka dokonała uznania długu wobec Spółki (...) Sp. z o.o. na kwotę 18.400.000 zł, w której Prezesem był K. G. (1). Powyższe działanie jest przedmiotem śledztwa w sprawie sygn. akt 2 Ds. 1307/13.

/uznanie długu A. G. (1) – k. 239, nakaz zapłaty – k. 240, zawiadomienie o wszczęciu śledztwa – k. 112/

W piśmie z dnia 14 sierpnia 2012 r. K. G. (1) w imieniu Spółki (...) Sp. z o.o. wskazał, iż możliwa do wyegzekwowania kwota to 2.000.000 zł za nieruchomości oraz 100.000 zł za ruchomości. W piśmie z dnia 12 maja 2012 r. wskazuje, iż „mienie to jest praktycznie niezbywalne lub zbywalne za bardzo niską cenę”.

/pismo Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 12 maja 2012 r. – k. 146, pismo z 14 sierpnia 2012 r. – k. 143 - 144, pi sma z 7 i 8 marca 2013 r. – k. 145, 147, pisma z 6, 15 i 22 kwietnia 2013 r. – k. 148 - 151, pismo z 23 września 2014 r. – k. 229 /

Po wszczęciu przez Spółkę (...) Sp. z o.o. egzekucji z ruchomości spółki (...) Sp. z o.o. w dniu 22 stycznia 2015 r. został ponownie ustanowiony kurator z uwagi na brak Zarządu.

/aktualny odpis z (...) Sp. z o.o. i z dnia 17 maja 2013 r. – k. /

W korespondencji składanej przez K. G. (1) we własnym imieniu lub powódki oraz korespondencji Spółki (...) Sp. z o.o., w imieniu której działał K. G. (1) wskazywano, iż majątek Spółki (...) Sp. z o.o. przeniesiony przez A. G. (1) ma znikomą wartość.

/pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 23 sierpnia 2009 r. – k. 184 - 197, pismo z 7 stycznia 2013 r. – k. 178 - 181, pismo z 22 sierpnia 2012 r. – k. 183, pisma K. G. (1) z dnia 13 i 17 września 2013 r. – k. 170 - 172 /

Jedynym skutecznym sposobem egzekucji okazało się postępowanie egzekucyjne przeciwko powódce na terenie Austrii, które to zostało wszczęta w lipcu 2012 roku. W toku egzekucji pozwany uzyskał 122.257,21 zł z wynagrodzenia

za pracę powódki. Ponadto powódka jest współwłaścicielem apartamentu położonego w W., co do którego pozwany rozpoczął czynności egzekucyjne. Pozwany nadal prowadzi postępowanie egzekucyjne na terenie Austrii.

/tytuł wykonawczy uprawniający do egzekucji na terenie Austrii z dnia 19 stycznia 2012 r. – k. 116 - 117, zestawienie wpłat z wynagrodzenia za pracę – k. 113/

Po wszczęciu tejże egzekucji powódka telefonicznie skontaktowała się z pozwanym.

/niesporne/

W dniu 19 lutego 2013 r. powódka zawarła ze swoim mężem porozumienie, mocą którego strony zobowiązały się do nie obciążania i nie zbywania należących do nich udziałów w nieruchomości związanej z własnością mieszkania bez zgody drugiego małżonka.

/porozumienie z 19.02.2013r. z tłumaczeniem – k. 1015 – 1023/.

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2015 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelacje pozwanych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., H. G. (1) i A. E. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie II C 1123/08/

/wyrok – k. 577 – 578/

Obecny dług powódki opiewa na kwotę ok. 7.000.000 zł kwoty głównej i 10 mln zł odsetek. Od spółki (...) i (...) nie udało się wyegzekwować jakichkolwiek kwot. Pozwany nie występował o wystawienie tytułu wykonawczego przeciwko (...) spółce z o.o. ani przeciwko (...). Jedyna egzekucja toczyła się przeciwko A. G. (1). Były skierowane egzekucje do nieruchomości w Austrii i oszacowanie majątku ruchomego. Współwłaścicielem nieruchomości w Austrii jest mąż powódki, który zgłosił sprzeciw. Majątek ruchomy był drobny. Sporna pożyczka była zabezpieczona hipoteką na nieruchomości w Z. oraz zastawem ustanowionym na linii produkcyjnej. Z zabezpieczenia tego pozwany nie skorzystał ponieważ nieruchomość zgodnie w księgą wieczystą należała do spółki (...) spółki z o.o. Spółka ta tymczasem nie miała zarządu. Powódka wystąpiła o ustalenie treści KW. W tym czasie pozwany nie mógł uzyskać zaspokojenia z tytułu zabezpieczenia hipotecznego. W stosunku do zajętych ruchomości roszczenia zgłosili też inni wierzyciele. Pozwany prowadził rozmowy z kilkoma spółkami w celu wykupu wierzytelności wobec powódki, do czego jednak nie doszło.

/protokół zajęcia ruchomości – k. 647 – 649, obwieszczenie o pierwszej licytacji ruchomości – k. 650 – 653, zeznania świadka K. W. – protokół k. 626, adnotacje 00:57:54 – 01:07:12/

Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dniem 16 sierpnia 2015 r. powołało na członka zarządu - prezesa zarządu (...) spółki (...).

/protokół k. 658/

Postanowieniem z dnia 17 września 2013 r. Prokuratora Prokuratury Rejonowej Ł. wszczęto śledztwo w sprawie udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi i uniemożliwienia zaspokojenia wierzyciela – pozwanego w niniejszej sprawie poprzez wprowadzenie w błąd co do istnienia wierzytelności wobec spółki (...) w W. jak i udaremnienia egzekucji poprzez przekształcenie działalności prowadzonej przez A. E. tj. czynów z art. 286 par. 1 k.k. w zw. z art. 294 par. 1 k.k. i art. 300 par. 2 k.k. oraz art. 13 par. 1 k.k. w zw. z art. 300 par. 2 k.k.

/postanowienie o wszczęciu śledztwa – k. 718/.

W dniu 18 kwietnia 2014 r. powódka złożyła oświadczenie, o wycofaniu wszelkich pełnomocnictw udzielonych rodzicom: K. G. (1) i H. G. (1).

/pismo z dnia 18.04.2014 r. – k. 1005/

W dacie zawierania przedmiotowej umowy pożyczki powódka prowadziła działalność gospodarczą jako osoba fizyczna i była udziałowcem w innych spółkach. W szczególności była udziałowcem spółki jawnej (...) następnie była akcjonariuszem tej spółki do 2004 roku, miała też udziały w spółce (...).

Powódka od 1995 roku mieszka na terenie Austrii, gdzie wcześniej studiowała. Odkąd urodziła dziecko w 2011 r., rzadko bywa w Polsce. W dacie zaciągania pożyczki była osobą wolną. Firma, którą prowadziła od 1995 roku przynosiła zysk na poziomie 6 mln zł rocznie. Firma zajmowała się produkcją żelatyny, później także sprzedażą. Z czasem powódka zdecydowała się na otwarcie fabryki w Z.. Zaciągnęła kredyt na początku 2000 roku. Powódka prowadziła firmę (...) do przekształcenia tj. do 2011 roku. Od 2006 r. powódka jest zatrudniona w grupie A., nie prowadzi żadnej działalności.

/zeznania powódki – protokół k. 1051, adnotacje 00:12:41/

Powódka nie zwracała się do pozwanego z prośbą o rozłożenie na raty spłaty wierzytelności.

/zeznania świadka K. W. – protokół k. 626, adnotacje 00:57:54 – 01:11:48/

Dla pozwanego powódka nie była osiągalna jako partner do rozmów dotyczących spłaty wierzytelności. Wszelkie rozmowy z pozwanym Funduszem prowadził ojciec powódki. Powódka w nich osobiście nie uczestniczyła, miała zaufanie do ojca. Powódka osobiście skontaktowała się z pozwanym dopiero w lipcu 2012 roku. Pierwsza rozmowa powódki z pozwanym na temat ewentualnej ugody miała miejsce w roku 2012. Był to kontakt jednorazowy. Po tej dacie znowu nie było żadnych działań ze strony powódki zmierzających do spłaty zadłużenia wobec pozwanego. K. G. (1) pojawiał się systematycznie u pozwanego, jednak nie okazał Funduszowi pełnomocnictwa od powódki. Pozwany poznał dane adresowe powódki w Austrii w 2010 r. co pozwoliło na uruchomienie egzekucji na terenie Austrii.

/zeznania świadka A. C. – protokół k. 1051, adnotacje 01:04:42, 01:15:54, zeznania świadka T. Ł. – protokół k. 1051, adnotacje 01:34:47, 01:37:41, /zeznania powódki – protokół k. 1051, adnotacje 00:25:37/.

W ramach działań zmierzających do wyegzekwowania spornej wierzytelności Fundusz ogłosił w mediach chęć zbycia wierzytelności. Były oferty innych spółek ale także związanych z ojcem powódki. Wszystkie spółki, które przejawiały zainteresowanie nabyciem spornej wierzytelności są związane z rodziną powódki.

/zeznania powódki – protokół k. 1051, adnotacje 00:51:45/

Spółka (...) nie udostępniła pozwanemu dokumentów i informacji pozwalających ocenić, że posiada środki finansowe na zakup wierzytelności, mimo, że pozwany zwrócił się o przedstawienie takiej dokumentacji. Otrzymał jedynie kserokopię gwarancji bankowej udzielonej przez Bank Spółdzielczy w N.. Z powyższych względów pozwany uznał, że spółka (...) nie jest wiarygodnym partnerem, nieposiadającym majątku i nie prowadzącym działalności i wycofał się z negocjacji.

/pismo pozwanego z dnia 11.03.2016 r. – k. 1032, pismo pozwanego z 05.05.2016 r. – k. 1035, gwarancja bankowa – k. 1057, zeznania świadka A. C. – protokół k. 1051, adnotacje 01:04:42, zeznania świadka T. Ł. – protokół k. 1051, adnotacje - 01:47:05/.

Sąd Okręgowy dokonał oceny materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż powyższych ustaleń Sąd dokonał głównie w oparciu o liczne dokumenty, w tym także urzędowe, zgromadzone zarówno w niniejszej sprawie, jak i sprawach załączonych. Część tychże dokumentów była składana do akt wielokrotnie, a część z nich, jako nie mająca wpływu na rozstrzygnięcie sprawy została pominięta. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki zawarty w piśmie z dnia 25 kwietnia 2016 roku o dopuszczenie dowodów z dokumentów załączonych do sprawy III Ca 1483/10 jako, że kata tejsze sprawy zostały ju7z zwrócone i realizacja

wniosku była niemożliwa. Analiza tychże dokumentów złożonych po zamknięciu rozprawy przez powódkę, wskazuje dodatkowo, iż nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Powództwo podlega oddaleniu jako bezzasadne.

Niniejszym pozwem powódka domagała się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności obejmującego prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 grudnia 2006 r. z uwagi na wygaśnięcie jej zobowiązania wobec upływu trzyletniego terminu liczonego od dnia przekształcenia formy – organizacyjno prawnej jej działalności. Podstawę prawną dla wygaśnięcia zobowiązania powódka wywodziła z treści art. 584(13) k.s.h. Zgodnie z jego treścią, osoba fizyczna, o której mowa w art. 551 § 5 k.s.h., odpowiada solidarnie ze spółką przekształconą za zobowiązania przedsiębiorcy przekształcanego związane z prowadzoną działalnością gospodarczą powstałe przed dniem przekształcenia, przez okres trzech lat, licząc od dnia przekształcenia.

Przyznać należy za powódką, iż wyznaczony w komentowanej regulacji trzyletni termin ma charakter zawity. W doktrynie i orzecznictwie został wyrażony jednak pogląd, że w celu uniknięcia konsekwencji, o których mowa powyżej, wyjątkowo możliwe byłoby powołanie się na art. 5 k.c. bądź analogiczne zastosowanie przepisów dotyczących zawieszenia i przerwania terminów przedawnienia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż w niektórych sprawach żądanie pozbawienia tytułu wykonalności oparte o art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. może być sprzeczne z art. 5 k.c.

Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela argumentację Sądu Apelacyjnego w Łodzi, która legła u podstaw wyroku w sprawie I ACa 838/09, w którym Sąd ten stwierdza, że termin trzyletni, o którym mowa w art. 584 k.s.h., analogicznie jak termin z art. 574 k.s.h., jest terminem zawitym. Jednakże, zgodnie z poglądami doktryny nie narusza ogólnych przepisów o przedawnieniu (Duże Komentarze Becka S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja Kodeks Spółek Handlowych, str. 1279 Warszawa 2009). Przyjmuje się bowiem, że gdyby do powołanego terminu nie miały mieć nawet odpowiedniego zastosowania przepisy o przedawnieniu roszczeń, to ochrona wierzycieli mogłaby być iluzoryczna i niezależna od ich działań, co najlepiej ilustruje historia postępowania w omawianej sprawie. Przyjmując bowiem założenie, że wierzyciel na początku terminu z art. 574 k.s.h. wniósł sprawę do sądu, a następnie złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, to i tak nie mógłby być pewny, iż uzyska zaspokojenie przed wygaśnięciem odpowiedzialności wspólników przekształcanej spółki osobowej. (z artykułu Anny Kielijan – Katedra Prawa, Zeszyty Naukowe Akademii Ekonomicznej w Krakowie zeszyt 725 z 2006 r.).

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się zatem, że w celu uniknięcia konsekwencji wynikających z upływu terminu zawitego, wyjątkowo możliwe jest powołanie się na art. 5 k.c. i zasady współzycia społecznego. Tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 6 listopada 2008r. III CZP 104/08 i postanowieniu z 9 kwietnia 2010r., III CZP 15/10.

Warto także dodać, iż uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego, na która powołuje się powódka, mająca wyłączać możliwość zastosowania art. 5 k.c. do terminów zawitych dotyczy w swej tezie jedynie terminu zawitego z art. 568 § 1 k.c. tj. terminu wygaśnięcia uprawnień z rękojmi za wady z umowy sprzedaży. Teza tej uchwały brzmi bowiem: „przepis art. 5 k.c. nie ma zastosowania do upływu terminu przewidzianego w art. 568 § 1 k.c.". Wypowiedź Sądu Najwyższego zawarta w w/w uchwale, niewątpliwie istotna, choć nie wpisana do księgi zasad prawnych, nie uprawnia jednak w żaden sposób do przyjęcia, że wykładnia taka miałaby być stosowana do innych terminów zawitych, tym bardziej, iż dotychczasowe orzecznictwo w zakresie wykładni art. 574 i 584 k.s.h. nie jest rozbieżne.

Przeciwno pogładowi wypowiedzianemu przez Sąd Najwyższy w w/w uchwale, jako wiążącemu w przypadku terminów zawitych określonych w innych niż norma art. 568 § 1 k.c. przepisach, przemawiają także argumenty przedstawione przez autora zdania odrębnego sędziego Sądu Najwyższego Krzysztofa Pietrzykowskiego, który podniósł między innymi, że w art. 5 k.c. została zamieszczona klauzula generalna, tj. przepis prawny, w którym nie są dokładnie sprecyzowane wszystkie elementy składające się na hipotezę czy dyspozycję normy prawnej, a ocena konkretnego stanu faktycznego zostaje przerzucona na organ stosujący prawo. Istotą i funkcją klauzul generalnych w prawie cywilnym jest możliwość uwzględnienia w ocenie różnego rodzaju okoliczności faktycznych, które nie mogą - w

oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego - być według jakiegoś schematu mającego walor bezwzględny oceniane raz na zawsze i w sposób jednakowy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1979 r., III CRN 59/79, nie publ.).

Zasady współzycia społecznego, do których odsyła art. 5 k.c., mogą stanowić podstawę dokonania korekty w ocenie nietypowego przypadku, nie służą jednak do uogólnień w sytuacjach uznawanych za typowe (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1967 r., I PR 415/67, OSPiKA 1968, nr 10, poz. 210), a ich zastosowanie pozostaje w nierozdzielnej związku z całokształtem każdej, indywidualnie ocenianej, konkretnej sprawy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 1974 r., III PZP 34/73, OSNCP 1975, nr 1, poz. 4). Zasady współzycia społecznego powinny być traktowane jako immanentny czynnik wszelkiego zachowania się (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 1971 r., III CZP 87/70, OSNCP 1972, nr 3, poz. 42), a treść art. 5 k.c. nie daje podstaw do czynienia jakichkolwiek wyłączeń w zakresie stosowania zawartej w nim normy, która powinna być wzięta pod uwagę przy rozstrzyganiu każdej sprawy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1962 r., 4 CO 9/62, OSNCP 1963, nr 1, poz. 7).

Warto przytoczyć za Sądem Apelacyjnym, że istotą wymiaru sprawiedliwości i podstawowym zadaniem Sądu jest wydanie słusznego orzeczenia, choćby jego uzasadnienie okazało się w praktyce znacznie trudniejsze niż uzasadnienie orzeczenia formalnie zgodnego z ustawą, ale niesłusznego. Jeżeli zatem wydanie słusznego orzeczenia wymaga zastosowania art. 5 k.c., nie można sądowi takiej możliwości odbierać. Ten kierunek rozumowania zaprezentowała także Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego, która w 2008r. ogłosiła projekt księgi pierwszej przyszłego kodeksu cywilnego, w którym został m.in. zamieszczony przepis art. 194 o treści „sąd może nie uwzględnić upływu terminu zawitego liczonego od chwili, w której uprawniony dowiedział się o potrzebie dokonania czynności zmierzającej do zachowania, dochodzenia, ustalenia lub ukształtowania uprawnienia, jeżeli opóźnienie w dokonaniu czynności jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i nie jest nadmierne.

W okolicznościach niniejszej sprawy dokonane przez powódkę przekształcenie działalności gospodarczej w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością stanowiło nadużycie prawa i było sprzeczne z zasadą uczciwości, a takie działanie nie powinno zasługiwać na jakąkolwiek ochronę prawną. W ocenie Sądu działania powódki zmierzały do uniknięcia odpowiedzialności wobec pozwanego za dług wynikający z prawomocnego wyroku sądowego. Powódka nie zrobiła praktycznie nic aby spłacać swój dług wobec pozwanego i co więcej, wspólnie ze swoimi rodzicami podejmowała działania mające na celu uniemożliwienie wierzycielowi ochrony jego praw.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki jakoby jej rodzice, którzy działali jako pełnomocnicy, podejmowali określone działania wbrew jej woli, a wręcz z jej pokrzywdzeniem. Taka argumentacja jest nielogiczna. Sekwencja zdarzeń była taka, że powódka, zamiast spłacać dług, wyjechała za granicę i nie interesowała się sprawą. Wszystkie czynności w jej imieniu podejmował jej ojciec K. G. (1) co, jak się wydaje, powódce odpowiadało, gdyż było to dla niej wygodne. Gdy jednak sprawy przybrały niekorzystny obrót – powódka wypowiedziała ojcu pełnomocnictwo, a w niektórych sytuacjach wręcz podnosiła, że ojciec działał bez jej umocowania.

Oceniając dalej postępowanie powódki trudno nie zastanawiać się, czemu służyć miała sprzedaż przez nią udziałów w spółce (...) spółce z o.o. za cenę 5.000 zł kiedy - wedle twierdzeń powódki - ma ona ogromny majątek. Twierdzenia powódki, że dokonała przekształcenia formy organizacyjno – prawnej prowadzonej działalności w spółkę kapitałową po to, aby rozwinąć działalność, czemu miały służyć rzekome starania zmierzające do pozyskania dofinansowania, są w ocenie Sądu nieprawdziwe. Pozostają bowiem w sprzeczności z doświadczeniem życiowym, logiką oraz zdrowym rozsądkiem. Gdyby powódka istotnie zamierzała rozwijać działalność w postaci spółki z ograniczoną działalnością nie sprzedawała udziałów w tej spółce wkrótce po jej powstaniu.

W ocenie Sądu działalność (...) spółki z o.o. jest fikcją, podobnie jak i działalność prezesa zarządu M. K. (1), która nie posiadała nawet wiedzy na temat tego kto jest udziałowcem poszczególnych spółek. Nie pamiętała także w jakim okresie była prezesem.

Oceniając z kolei składane pozwanemu propozycje przejęcia długu zauważyć należy, iż jak przyznała sama powódka w swych zeznaniach, wszystkie spółki, które rzekomo zainteresowane były przejęciem długu, a przynajmniej formalnie okazywały chęć nabycia wierzytelności od pozwanego, są powiązane z jej ojcem. Zarówno działania tychże spółek, jak i samego pełnomocnika powódki K. G. (1), który stwarzał pozory chęci polubownego rozwiązania sprawy były w ocenie Sądu ukierunkowane na przedłużenie postępowania. W sprawie nie zostały podjęte przez powódkę jakiegokolwiek działania, które realnie przyczyniłyby się do zmniejszenia zobowiązania powódki wobec funduszu. Powódka, co przyznała w toku swoich zeznań, jest przekonana, że tylko ona i jej rodzina znajdują się na produkcji żelatyny i z całą pewnością tę okoliczność chciała wykorzystać przy negocjowaniu warunków sprzedaży wierzytelności. Działała w przekonaniu, że pozwany niejako przymuszony ostatecznie sprzeda wierzytelność za kwotę znacznie niższą. Tak się jednak nie stało, gdyż pozwany oprócz dążenia do odzyskania długu, zmuszony jest przestrzegać zasady dbałości o środki publiczne.

W tym miejscu dodać można, iż wprowadzenie regulacji dopuszczającej możliwość przekształcenia przedsiębiorcy w spółkę kapitałową zostało dokonane ustawą z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców. (Dz. U.2011.106.622).

W części uzasadnienia do projektu tejże ustawy odnoszącej się do regulacji w zakresie przekształcenia przedsiębiorcy w jednoosobową działalność gospodarczą Ministerstwo podnosi, iż „Proponowane rozwiązania mają na celu wypełnienie swoistej systemowej luki prawnej umożliwienie przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą (przedsiębiorcy przekształcanemu) przekształcenie w jednoosobową spółkę kapitałową (spółkę przekształconą). Podkreślić należy, iż przez wprowadzenie przedmiotowej regulacji rozszerzeniu ulegnie zakres przedmiotowy zastosowania art. 1 Kodeksu spółek handlowych. Zgodnie z powyższym przepisem „ustawa reguluje tworzenie, organizację, funkcjonowanie, rozwiązywanie, łączenie, podział i przekształcanie spółek handlowych”. Przez wprowadzenie „instytucji przekształcenia przedsiębiorcy w spółkę kapitałową” rozszerzeniu ulegnie katalog dopuszczalnych możliwości tworzenia spółek prawa handlowego. Przedsiębiorca przekształcany stanie się spółką przekształconą z chwilą wpisu spółki do rejestru. Jednocześnie właściwy organ ewidencyjny z urzędu wykreśli przedsiębiorcę przekształcanego z ewidencji działalności gospodarczej. Nadmienić należy, iż skutkiem przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w spółkę kapitałową będzie sukcesja uniwersalna. Powyższe oznacza, że spółce przekształconej przysługiwać będą wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego. Jednocześnie spółka przekształcona pozostanie podmiotem zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane przedsiębiorcy przed jego przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi będzie stanowiła inaczej. Przedmiotowa regulacja zapobiegnie utracie przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną posiadanych przez niego koncesji, czy ulg, o które już jako spółka przekształcona nie będzie musiał się ponownie ubiegać, gdyż przejdą one automatycznie na nowo powstałą formę prawną (spółkę akcyjną lub spółkę z o. o.). Ponadto spowoduje to powstanie oszczędności, gdyż wyeliminuje dodatkowe koszty, na jakie narażona byłaby spółka w sytuacji ponownego ubiegania się o koncesję, czy zezwolenie. Skutkiem przedmiotowego przekształcenia jest również to, iż z dniem przekształcenia przedsiębiorca przekształcany staje się współnikiem spółki przekształconej”.

Z powyższego jasno wynika, iż celem ustawy było ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorcom, którzy zamierzają kontynuować prowadzenie działalności w formie spółki kapitałowej. Z całą pewnością nie było zamiarem ustawodawcy skracanie terminów przedawnienia i ograniczanie odpowiedzialności dłużników. Warto bowiem zwrócić uwagę, iż termin przedawnienia roszczeń wynikających z prawomocnego orzeczenia sądowego wynosi w myśl art. 125 k.c. lat 10. Instytucje w powołanych wyżej przepisach K.S.H. niejako te zapisy ustawy pomijają. Są to przepisy stosunkowo nowe i brak orzecznictwa w tym zakresie.

W rozpoznawanej sprawie wierzyciel niezwłocznie po uprawomocnieniu się wyroku, wystąpił z wnioskiem egzekucyjnym do komornika, co spowodowało przerwę terminu przedawnienia z art. 125 k.c. Gdyby zatem powódka nie przekształciła formy działalności – jej odpowiedzialność sięgałaby w czasie 10 lat.

W ocenie Sądu powódka A. E. skorzystała z powyższego uregulowania jedynie po to, aby wyłączyć swoją odpowiedzialność za zaciągnięte przez nią zobowiązania.

Podkreślić należy, iż po wydaniu przedmiotowego wyroku zasądzającego określoną należność na rzecz pozwanego powódka nie dokonała jakiegokolwiek dobrowolnej spłaty. Działania mające zmierzać rzekomo do rozwoju jej działalności w formie spółki kapitałowej miały charakter pozorny. Nie bez znaczenia dla oceny rzeczywistych zamiarów powódki i jej dążenia do spłaty wobec pozwanego długu pozostają również działania podejmowane przez powódkę, jej ojca i matkę w ramach innych spółek, jak np. uznanie długu wobec spółki (...) spółki z o.o., w której prezesem był ojciec powódki, próby wykazania, że (...) spółka z o.o. posiada majątek z którego można prowadzić egzekucję, unieważnienie czynności wniesienia przedsiębiorstwa do innej spółki, która także była dłużnikiem pozwanego czy zawarcie porozumienia z mężem co do nie obciążania i nie zbywania udziałów w posiadanej nieruchomości były działaniami ewidentnie zmierzającymi do udaremnienia pozwanemu egzekucji należności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż pomimo upływu trzyletniego terminu, o którym mowa w art. 584¹³ k.s.h., jej odpowiedzialność powódki wobec pozwanego nie wygasła.

Mając to wszystko na uwadze powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Zasądzeniu na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozostaje kwota 7.200 zł ustalona w oparciu o par. 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /t.j. Dz.U. 2013 poz. 490/.

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego oraz powódce, która wypowiedziała pełnomocnictwo.